

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V nedeljo 27. novembra je pevski zbor "Sava" praznoval 15 letnico z impozantnim koncertom v Chicagi. Zlasti je ugajala spevoigra "V vinskih gorah," katero je priredil "Savin" pevovodja g. Jakob Muha iz 23 lepih domačih pesmic.

Društvo št. 104 SSPZ je praznovalo preteklo soboto v Chicagi dvajsetletnico svojega društvenega delovanja s primerno veselico.

Tajnica društva št. 150 J. S. K. J. v Chisholmu, Minn., Mary Zurgar, se je morala podati v bolnico, v Duluth, da se podvrže resni operaciji.

Slovenski farmar Anton Habinc piše iz East Worcester, N. Y., da je pred desetimi leti dobil \$4.00 za 100 funtov mleka, danes dobi \$1.05. Jajca je prodajal tedaj po 90c ducat, danes dobi za nje 38 centov. (Je še srečen, ker ohajski farmarji dobivajo komaj 20 centov.) In pred desetimi leti je plačal davka \$300 na leto, danes ga pa plačuje \$600.00. In končno piše Mr. Habinc: Slovenci se pa še dobro počutimo tu. Nobenemu gotovo ni žal, ker ne postopa zdaj po mestih, in se mu ni treba riniti v krušne vrste, ker ima tu vsak na razpolago različne jedi. Zdej imamo polne kleti jabolčnega soka, pa tudi grozdnega se dobi. Tako se bomo počasi prerinili skozi prihodnjo zimo...

Seja farmerjev

V četrtek, 1. decembra, se vrši glebna letna seja Slovenskega farmerskega kluba v Geneva, Ohio, in okolici. Seja se vrši v četrtek, 1. decembra, pri Frank Grubarju. Do te seije ima vsak slovenski farmar priliko pristopiti kot član po znižani vstopnini. Plača se samo \$2.00. Sinoči in hčere članov lahko pristopijo brezplačno, ako niso še izpolnili 21. leta. Po glavni seji bo pristopnina zvišana. Sleheri slovenski farmar v Geneva, Madisonu in ondolnici okolici bi moral biti član Slovenskega farmerskega kluba. Na glavni letni seji bo pregled knjig, volitev uradnikov, razdelitev novih plačilnih knjižic in izbira društvenih znakov ter mnogo drugega zanimivega. Naj pride sleherni član, in če le more naj pripelje novega člana.

Listnica udeležnosti

Naročnik, Conneaut, O. Naš naslov je še vedno 6117 St. Clair Ave., kljub temu, da se gradi tam novo poslopje. Naslovite vsa pisma na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. — A. B. Če kongres glasuje za dobro pivo v decembru to še ne pomeni, da bo prohibicija odpravljena in da se vrnejo salooni. Treba bo še dolgo čakati. Tudi Rima niso zgradili v enem dnevu. — J. L. Če rabite očala. Pojdite najprvo k izkušenemu optiku, da ne boste pozneje tožili glede slabih očal. Očala mora človek vedno z največjo previdnostjo izbrati.

Vladni denar

Osem posojilnih in stavbinskih družb v državi Ohio je dobilo nekako \$300,000 posojila od vlade, da likvidirajo svoje vloge. Mesto Cleveland je pa dobilo \$584,000 posojila od zvezne korporeacije za podporo brezposelnim. Dobrodelne družbe podpirajo danes v Clevelandu že 31,000 družin.

Komunist Trotzky je bil sovražno sprejet od komunistov na Danskem

Kcdanj, Danska, 27. novembra. Leon Trotzky, bivši glavni diktator komunistične ruske vlade, katerega so pa pred štirimi leti komunisti poslali v pregonstvo in je živel zadnja štiri leta od milosti Turkov, je dospel včeraj v to mesto, da drži predavanje na vseučilišču, kamor so ga povabili dijaki. Tekom vožnje se je gospod Trotzky težko prehladil. Prvi dan ni mogel zapustiti svojega stanovanja. In ko se je pojavil v mestu je bil sovražno sprejet. V Esbjergu, kjer bi moral Trotzky imeti predavanje, ga je obkolilo kakih 300 komunistov, ki so kričali: "Živela sovjetska ruska republika! Doli z izdajalcem Trotzkyem!" Vsa "kapitalistična policija," je morala voditelja delavcev Trotzkyja braniti, da ni bil dejansko napaden. Njegova žena je bila na smrt blede, ko so se demonstranti prerivali okoli avtomobila, v katerem je sedel Trotzky. V vsej naglici so pripravili poseben vlak za Trotzkyja, ki je tega voditelja komunizma odpeljal proti Kodanju. V Kodanju bo Trotzky govoril o revoluciji, katero pripravljajo njegovi lastni pristaši za njega.

Dve sestri ubiti

Včeraj smo poročali, da je nekdo voznik avtomobila ubil dve ženski v nedeljo večer na E. 93rd St. in Bessemer Ave. Voznik je takoj po katastrofi pobegnil, toda policija ga je dobila šest ur pozneje in spoznala v njem Ambrose Gallagherja, 3551 E. 93rd St., znanega prodajalca opojnih pijač. Gallagher je bil obtožen uboja. Obe ubiti sta Marie in Betty Mulcrone, stari 29 in 26 let, obe dekle zaposleni v Shaker Heights. V nedeljo večer sta bili obe na obisku pri tretji sestri Katarini, ki biva na 9017 Leisy Ave. Ob 10:30 zvečer sta odšli proti domu, in med njiju poročene sestre je hotel ju spremiti do kare, česar pa sestri nista dovolili, ker sta znali, da mora moč zgodaj vstati. Ko sta korakali na 93. cesti, je privozil z vso naglico Lincoln sedan avto, katerega je vozil pijani Gallagher, ki je imel še dva druga pijanca v avtomobilu. Policija je dal informacijo Paul Kovac, 508 E. 117th St. ki je bil priča strašnega prizora in ki si je zapomnil prve številke licence. Policija je kmalu potem dobila avto ubijalec, in na avtomobilu v ospredju se je nahajala še denarnica ene izmed ubitih sester, tako da so lahko dognali njih identiteto. Ubijalec je bil stavljen pod \$10,000 varščine.

Za dobro zavarovalnino

Mr. J. J. Gornik, poznan v naselbinah kot "Harry" Gornik, ki je bil skozi 19 let zaposlen kot bančni uradnik pri The Cleveland Trust Co., je sedaj postal zastopnik velike zavarovalniške družbe Equitable Life Insurance Co., ki ima svoj urad v 767 Union Trust Building. Mr. Gornik poznamo že dolga leta kot jako vestnega in lojalnega našega rojaka, ki vam bo gotovo pošteno postregel, kadar se oglasi pri vas po zavarovalniških poslih. Vsem našim ljudem ga priporočamo.

* Znakoplovne družbe so znižale ceno pošiljkatvam za trideset odstotkov.

Mnenja Amerikancev o dobri pivi in kruhu

Chicago, 28. novembra. Najmanj 30 izkušenih časnikarskih poročevalcev se je podalo te dni med ameriški narod v tem mestu in drugod, da doženejo z osebnimi dogovori z državljani vsakršnih poklicev, kaj mislijo glede prohibicije, kaj mislijo glede odprave prohibicije.

Reporterji so nalašč poiskali ljudi, o katerih vedo, da nikdar ne prihajajo v javnost, toda so počteni in zanesljivi ljudje, ki imajo glas pri volitvah kot oni, ki se neprestano oglašajo v javnosti. Od urednikov so dobili povelje, da reporterji pronajdejo, kaj ljudje mislijo. Imeli so nalogo, da obiščejo hišne gospodinje, male trgovce, manikuristkinje, šivilje, janitorje, navadne delavce, in od njih poizvedo, kako in kaj.

Tisoče delavcev in ljudi srednjega stanu je bilo na ta način obiskanih. In kaj so pronašli? Izvanredno pestro sliko ameriškega življenja. Nekak potpurri ameriškega življenja, in če je bil kdaj pregovor resničen, da kolikor glav, toliko misli, se je gotovo v tem slučaju uresničil.

Reporterji so pronašli, da se tudi najbolj neupoštevani državljani zanima za bridkost in gorje, ki preveča ameriški narod danes. Odkrili so nove dokaze o spremenjeni psihologiji ameriškega državljanja, dobili so izjave od ljudi, ki so se pred štirimi leti letali denar dobesedno pri oknu na cesto, danes pa morajo živeti od javne podpore. Tu podajamo nekaj značilnih izjav:

Ralph Cogswell, Glencoe, Illinois, je povedal: "Moja prva misel danes je, kako dobiti naročila za moje tovarno. Prišel sem do prepričanja, da se moramo vrniti k staremu sistemu. Mi skušamo dognati, kaj potrebujemo naši odjemalci, nakar se pri-

Senator Borah je za priznanje Rusije

Washington, 28. novembra. — Do nobene razorožitve ne more priti, mir v Evropi je nemogoč, dokler se ne reši ruski problem. In ruski problem ne bo rešen, dokler ne bo Rusija priznana od ostalih držav, da ne bo kot deseti brat med narodi sveta. Rusija, neizmerna, s silnim naravnim bogastvom, z ogromno močjo ljudi, mora najprvo stopiti v vrste ostalih narodov in sodelovati z njimi. Sedanja vlada je na krmlju v Rusiji 13 let in se je vzdržala vkljub tisoč zaprekam in nenaravnemu položaju. Tako je govoril senator Borah, ki je še izjavil, da ni nikogar na svetu, ki bi rajše videl, da se sedanja oblika vlade v Rusiji spremeni in nadomesti z drugo, toda priznati se mora, da je sedanja vlada v Rusiji več naredila za ljudi tekom 10 let, kot vse prejšnje tekom zadnjih 20 let.

Policija pripravljena

Washington, 28. novembra. Vsi dopusti policije v glavnem mestu so bili odpovedani, in sleherni policist mora biti za prihodnje tri tedne v službi. Posebna četa policije, 50 mož, se vežba te dni v metanju plinskih bomb. Policija se boji, da bo prišlo do velikih spopadov in bojev v Washingtonu, ko pride tja "armada brezposelnih." Policisti se vežbajo dnevno v posebnih prostorih za "sprejem." Nič dobrega se ne pričakuje.

pravimo za naročila blaga po cenah, da imamo mi profit, ljudje pa nizke cene. Da, dovolj dela je še danes v Ameriki, toda človek ga mora znati poiskati. Da ni več dela so pa krive nove metode. Po starih metodah smo bolje poslovali."

Ross Bartley, načelnik razstave v Chicagi, ki se vrši v letu 1933: "Ljudje, ki bivajo v mestih, se sploh ne zavedajo, kako silno trpijo farmarji. Koruza je po 8 centov bušelja, in drugi pridelki enako, tako da farmer nima obstanke in življenja več. In to je najbolj važno vprašanje danes, kako pomagati farmarju. Kakor hitro pride farmer k sebi, bomo imeli vsi dobre čase."

William Short, odvetnik, Livingston, Ill., pravi: "Osem do deset ur na dan premišlujem, kje bi dobil denar za davke, za zavarovalnino, in kam pridejo naše vlade, če se davki ne bodo plačevali. Ostali čas tekom dneva sem pa premišljeval o bojih med idealistom in cinikom, ali sta Hoover in Roosevelt idealna človeka, katerih značaj ni bil omakeževan po veleinteresi. Premišljevam sem, če bo delavec vse zapil, kar bo zaslužil, ko se vrne saloon, ali bo hranil svoj denar. Lepo vprašanje je to."

Bivši rckoborbec, Kid Howard, se je izjavil: "Jaz samo mislim za moje ženo. Privoščim ji, da bi kmalu lahko povzela par kozarcev dobre pive, naker pridem tudi jaz na vrsto. Vse drugo me pa prav nič ne skrbi."

Tesar Albert Michels je povedal: "Ko bodo spremenili seveda Volstead postavbo, seveda ne bomo zadovoljni z 2.75 pivom. Mi hočemo osem procentno pivo. Komaj čakam časa, ko se vrnejo stare-pivnice k nam. Rad bi zopet vzel svojo ženo in otroke v prostore na ob-

"KRATKI TEDEN"

Cincinnati, O., 28. novembra. Med silnim aplavzom delegacije je predsednik American Federation of Labor, William Green danes izjavil na konvenciji delavske federacije, da bo ameriško delavstvo s to ali ono silo znalo izvojevati kratki delovni teden, ako se industrije ne zavamejo za to. Konvencija je po tej izjavi soglasno odglasovala, da se upelje 30-urni delovni dan. "Mi moramo dati vedeti svetu, da zahtevamo akcijsko glede kratkega delovnika, in če ga ne dobimo, ga bomo s silo izvojevali," je izjavil Green. American Federation of Labor zahteva šesturni delovnik in pet dni dela v tednu za vsakega delavca. Računa se, da bo na ta način lahko toliko več ljudi dobilo delo. To je edini način, da se vrne prosperiteta.

Angleški denar

Cena angleškega sterlinga je padla včeraj na borzi na \$3.17. Normalna vrednost angleškega denarja je \$4.87. Denar pada, ker Amerika zahteva, da morajo Angleži plačati \$95,000,000, katere svota zapade 15. decembra.

Vreme

Dne 4. marca nastopi Franklin D. Roosevelt predsedniški urad. In natančno štiri mesece potem bodo vse banke v Zedinjenih državah zaprte. Preznovali bomo namreč dan 4. julija.

* Von Schleicher bo nemški prihodnji kancler.

širnem vrtu, kjer se dobi dobro pivo, dober prigrizek, vmes pa igra godba prijetne melodije, tako da si delavec tudi lahko za mal denar privoščijo zabavo in počitek s svojo družino. V dnevih, ko smo imeli pivo in postrežbo, nismo nikdar slišali o komunistih, ki nes danes v teh dnevih prohibicije neprestano nadlegujejo."

In neki hobo, ki že 15 let ne dela, in je predsednik organizacije hobotov, se je izjavil: "Časi ne bodo nikdar boljši, dokler ljudje ne bodo delali samo štiri dni v tednu. Današnja vlada je popolna zguba, in bo ostala taka, dokler organizirani hoboti ne prevzamejo vlade in spremenijo razmere."

Delavec Robert J. Cogle je povedal: "Ekonomična prosperiteta in stalnost je bila uničena, ker se je bogastvo centraliziralo v rokah nekaterih posameznikov. Porušite gigantske truste in verižne trgovine, in dajte trgovino in delo v roke onih, katerim pripada — v roke vsakega posameznika. Ko se bo to zgodilo, bo bogastvo bolj pravilno razdeljeno med narodom, in prosperiteta bo tu, ne da bi nam mogel kdo odpeljati, ali pa vsaj dokler trudi in verižne trgovine znova ne dobijo moči."

Mrs. Charles Burchard, gospodinja, žena jeklarskega delavca, pravi: "Nekaj je narobe danes na svetu. Da, ne samo nekaj, pač pa skoro vse. Moj mož ne dela že tri leta, in davki na našo hišo znašajo \$170.00 na leto. Mogoče bodo Roosevelt in demokrati naredili kaj boljšega. Kar se tiče pive, pa ne vem, kaj bi rekla. Oni, ki hočejo pivo, naj ga le dobijo. In če bomo imeli pivo, pričakujem, da bodo davki manjši, in nam vsem bo vsaj nekaj pomagano. In mogoče dobi potem moj mož delo..."

Javna zahvala Mr. Boiča slovenskim državljanom

Mr. Wm. M. Boyd-Boič, prvi Jugoslovčan, ki je bil v državi Ohio izvoljen za državnega poslanca, nam je te dni izročil sledečo iskreno zahvalo: "Tem, potom želim izročiti srčno zahvalo 'Ameriški Domovini' in vsem bratom Slovincem, ki so takoj lojalno pomagali in zagovarjali mojo kandidaturu in mi končno omogočili, da sem izvoljen v državno postavodajo. Posebno se želim zahvaliti na tem metu našemu narodnemu voditelju in neustrašenemu borcu za slovenstvo, g. Anton Grdini, ki se je potrudil, da z besedo in peresom seznanj brate Slovence o mojem delu, da se jugoslovanski narod toliko hitreje zbliža medsebojno. Da ni bilo naših bratov iz 10., 14., 23., 28., 32. varde bi bili demokrati poraženi pri zadnjih volitvah. Njih lojalnost in demokracija je bila ponovno dokazana pri zadnjih volitvah, da bodo Slovani imeli glavno besedo v demokratiški stranki našega mesta. Jaz, kot Hrvat in Jugoslovčan, na tem mestu obljubljam mojim bratom Slovincem, da jim bom ob vsakem času na uslugo in naredil bom vse, kar bo v moji moči, da se dvigne moč našega naroda.—Wm. M. Boyd-Boič.

Zastonj peč

Peč na premost za gretje se dobi zastonj, ako vprašate na 6410 Varian Ave.

Ženske porotnice niso vedno zanesljive, kedar se gre za smrtno obsodbo

Pretekli teden je bil v Clevelandu obsojen v dosmrtno ječo mladi in čedni Francis Bush, 32 let star, ki je bil spoznan krivim, da je tekom ropa ubil zlatarja Quinlana v Clevelandu. Kot se je sedaj dognalo, je deset porotnikov glasovalo za smrt na električnem stolu, kar je zahteval državni prosekutor, toda dve ženski porotnici sta bili proti takemu izreku in sta dosledno volili proti smrtni obsodbi, radičesar se je porota končno zedinila na to, da pripozna Busha krivim umora prve vrste, toda ga priporoči sodnikovi milosti. Kadar porotniki priporočijo obtoženca milosti sodnika, slednji ne more obtoženca obsoditi v smrt na električnem stolu. Ko se izbira porota, je vsak kandidat za porotnika vprašan, če veruje v smrtno kazen ali ne. Vseh dvanaest porotnikov v slučaju Busha se je izjavilo, da verujejo, da je smrtna kazen primerne za roparja, ki umori osebo tekom ropa. Toda obe ženski, ki sta prvotno izjavili se, da verujeta v smrtne kazni, sta pri posvetovanju porotnikov izjavili, da sta proti smrtni kazni. Omenjeni ženski sta: Mrs. Charlotte Ballard, 3580 E. 157th St. in Mrs. Sophia Negil, 4902 E. 109th St. Sedaj se bosta morali obe zagovarjati pred sodnijo, zakaj sta nasprotovali smrtni kazni, dočim sta prvotno izjavili, da sta za smrtno kazen. Obtoženec, Francis Bush, je bil mlad, lep fant, ki je pa kradel že prej vse svoje življenje, in ko je bil izpuščen iz ječe, je šel ropat in ubijati, in pri tem je bilo še 6 drugih oseb nevarno ranjenih. Toda ženske so ženske, in ropar Francis Bush je bil mlad in lep.

Za Božič

Kdor misli svojem v domovini poslati kaj denarnega darila za božične praznike in želi, da dobijo njegovi v domovini še pred Božičem izplačan denar, stori prav, ako pošlje še ta teden. Rojake opozarjamo, da pošljejo denar po naši slovenski banki, The North American Trust Co., 6131 St. Clair Ave., kjer boste dobili danes najnižje cene za vaše dolarje. Enako priporočamo tudi rojakom izven mesta, v bližnjih naselbinah, da se poslužijo te domače banke. Pošljite Money order in natančen naslov, drugo bo pa banka točno preskrbela. Poslužujte se v vseh denarnih ozirih tega edinega slovenskega bančnega zavoda v Ameriki!

Prvi par

Pretekli Zahvalni dan, 24. novembra, sta bila poročena kot prvi par v novi slovenski cerkvi sv. Vida Miss Rosie Ostir in Mr. Alojz Brodnik. Novoporočenca se lepo zahvaljujeta g. župniku, Rev. Ponikvarju za to čast, ki ju je doletela, ker g. župnik se ni oziral na siromaštvo novega para. In tudi vsi oni, ki so bili povabljeni k poročnemu slavlju, kličejo: obilo, obilo sreče vama in zdravja in blagoslova.—A. J.

Štrajka ne bo

Farmarji, ki oddajajo mleko v Holmes in Tuscarawas county v Telling-Belle Vernon družbi v Clevelandu, ne bodo zaštrajkali s 1. decembrom, kot so grozili. Za svoje mleko so dobili sedaj druge odjemalce.

Republikanci bodo odgovorni, ako se prohibicijska postava ne spremeni

Washington, 28. novembra. Predsednik poslanske zbornice kongresa, John Garner, novizvoljeni podpredsednik Zedinjenih držav, je z enim samim udarcem odvzel republikancem vsako priliko, da se izjavijo proti prohibiciji ali za s tem, da je odrednični predlog tako zamešati, da bi vzelo tedne, predno bi prišel na vrsto. Republikanci so hoteli najprvo glasovati o predlogu, da salooni pod nobenim pogojem ne smejo biti dovoljeni v Zedinjenih državah. Ker pa je potrebna tak ti točki dvetretinska večina, bi se debata seveda zavlekla. Demokrat Garner je pa sedaj izjavil, da bo točko glede pive postavil kot prvo na dnevni red, in če ne bo sprejeta, leži odgovornost na republikanich. Poleg tega pa se je mnogo kongresmanov izjavilo, da želijo, da se najprvo glasuje glede odpovedi 18. amendmenta, in šele potem glede pive. Vse to izgleda, da se bo stvar nepričakovano dolgo vlekle, dokler ne nastopi Roosevelt kot predsednik, kajti sedanjí predsednik Hoover se je itak izjavil, da bo vetiral predlog glede pive. Nihče naj se torej ne veseli, da bo lahko postavnim potom pil dobro pivo.

Spomin na nesrečo

Ko bodo jutri pokopali ognjegasca Mihaela Bolivar, ki je bil ubit zadnjo soboto opoldne na 62. cesti in St. Clair Ave., v koliziji z Grdinovim avtomobilom, tedaj bo navzoč med pogrebi tudi mladi Earl Mattern iz Johnstowna, Pa. Mladi fant se je pred tremi leti mudil v Clevelandu s svojimi starši, in je v Clevelandu nenadoma hudo zbolel. Odpeljan je bil v bolnico, kjer so zdravniki izjavili, da mora dobiti svežo kri. Oglasil se je tedajni ognjegasec Mihael Bolivar, ki je dvakrat dal kri za mladega fanta, ki je potem po daljšem času res okreval. Med ognjegascem in mladim fantom je nastalo pravo prijateljstvo. V nedeljo je Mattern v Johnstownu zvedel za nesrečno smrt ognjegasca. Takoj se je odpravil na pot na pogreb. Danes pride v Cleveland in jutri se udeleži pogreba.

Žalostna vest

Mary Pustotnik je prejela iz stare domovine žalostno vest, da ji je umrl ljubljani brat Josip Gruden v Smartnem pri Litiji, v najlepši moški dobi, star 43 let. Bil je ugleden trgovec in posestnik, vedno delaven in napreden, spoštovan pri vseh, ki so ga poznali. Sodeloval je povsod, kjerkoli je bila potrebna njegova prevdarnost in sposobnost. Ranjki je bil rojen na Brinoci pri sv. Gregorju. Zapušča zalujočo soprogo in eno hčerko, mater, očeta in brata, tu v Ameriki pa enega brata in sestro. Bodi ranjekemu ohranjen blag spomin!

Rev. Quinn umrl

Sinoči je umrl Rev. J. J. Quinn, župnik cerkve sv. Katarine na 93. cesti. Rev. Quinn je ustanovil to faro in je bil njen župnik 32 let. Lansko leto je praznoval zlato mašo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 280, Tue., Nov. 29th, 1932

Komunizem pod štirimi zastavami

Katajama leži v Moskvi, bolehen, star mož. Nad 80 let je star, in zahotelo se mu je Japonske. Njegova žena in hči sta dospela iz Japonske v Moskvo, da ga zopet vidita po dolgih letih ločitve. Japonski minister za zunanje zadeve je pripravljen izdati vizo Katajami, da lahko potuje na Japonsko, toda ne more garantirati, da bi mu minister za notranje zadeve dovolil svobodno se gibati po Japonski. Katajama ne bo dolgo več živel, toda še enkrat mora videti Japonsko, dotakniti se japonske zemlje, še enkrat zreti na veličastno Fužijamo, predno ga pograbi roka smrti.

Sen Katajama je vodja japonskih komunistov. Katajama je učen človek, visoko izobražen, in je dovršil pravoslovne študije na ameriških univerzah. Postal je prvi socialni vodja na Japonskem, ustanovil je mnogo naselbin, zavodov, podjetij, v korist japonskega delavstva. Njegovo delovanje se je obračalo vedno bolj na levo stran, dokler ni postal nekega dne izrazit socijalist. Policija ga je začela preganjati, bežati je moral od doma že pred dvajsetimi leti. Prepotoval je skoro sleherno deželo v Evropi in v Aziji, najraje je pa prihajal v Zedinjene države, kjer je postal znamenita figura v radikalnih krogih. Leta 1921 pa se je zopet spremenil in sprebral, postal je komunist in celo član eksekutivnega odbora Tretje internacionale.

Katajama je izraz japonskega fenomena. Karkoli se udeležuje na Zapadu, mora odsevani v japonskem življenju. Ako ima Zapad komunistično skupino, tedaj moramo poiskati Katajama med Japonci, in prav gotovo ga bomo našli. Ta pripadnost k zapadnim idejam se danes na Japonskem ostro kritizira, in ta kritika bo najbrž dosegla, da Japonska ne bo več dolgo gledala proti Zapadu, pač pa se zopet omeji na Azijo samo. Toda dokler se ni začelo to zgodovinsko gibanje na Japonskem, je proizvajala Japonska normalno, dasi azijsko zapadno konturo vseh mogočih barv.

Včasih se je to videlo smešno, šaljivo, včasih pa tragično. In za Katajama je bilo skoro vedno tragično, kajti njegova pripadnost k zapadnim idejam mu je onemogočila bivanje v priljubljeni Japonski. Dasi je komunizem brezdomovinski in mu je patriotizem greh, pa je Katajama, vodja japonskih komunistov — Japonec, in kot tak želi še enkrat poljubiti japonsko zemljo, predno umre.

Japonski komunizem je bil vedno tajinstven, enigmatičen. Komunistična stranka je nepostavna na Japonskem, in članstvo v njej je postavno kaznjivo. Pravi glavni stan japonskih komunistov je še vedno v Moskvi. Koliko japonskih dijakov in delavcev je v komunističnih vrstah, tega ne more nihče vedeti, toda od časa do časa se prestraši japonska policija radi "nevarnih idej," o katerih čuje od časa do časa. In napadene so knjigarne, nekaj časopisov je uničenih, nekaj dijakov aretiranih — in vsa stvar zopet zaspi.

"Nevarne ideje" so nekaj posebnega za Japonsko. Je neka kurioznost japonske psihologije, da bi take "nevarne ideje" prestrašile policijo bolj kot pa nevarni ljudje. Kuriozno je tudi, da na Japonskem komunizma nikdar ne kličejo po njegovem pravem imenu, pač pa ga nazivljejo "nevarne ideje," ravno tako kot Japonec ne bo nikdar govoril o "Zedinjenih državah ameriških," pač pa jih bo nazival "neka gotova dežela." Je romantična dežela, ta Japonska, in v romantični deželi je skrajno malo prostora za komunizem.

V dokaz te trditve lahko navajamo japonsko zgodovino zadnjih dveh let. Ta doba je za Japonsko najbolj težavna doba v političnem, družabnem in gospodarskem oziru od leta 1868 sem, ko je Japonska stopila v vrsto modernih držav. In ali so imeli v tej kritični dobi na Japonskem kako komunistično revolucijo? Ali korakajo delavci z rdečimi zastavami po Japonski? Nikdar ne! Nasprotno, ljudstvo postaja dneвно bolj reakcionarno. General Araki je narodni junak na Japonskem, ker pridiga povsod, da se Japonska vrne k japonskim običajem. Delavci in stradaljoč kmetje uničujejo vse znake liberalizma: Cesarja častijo kot boga. Japonska je lahko prijateljica z komunistično Rusijo, ker komunizem se v Japonski niti zasejati ne more, kaj šele da bi se ukoreninil.

DOPISI

Geneva, O.—Edini človek ste, tudi mi srečni. Za vse se dobi še Vi, g. urednik, ki se spomniti največjih siromakov v tej deželi ne. Prepričani smo, da ni presilji in to smo mi, ki imamo svoje revne domove. Imamo svojo hišo v Clevelandu. Nekaj smo plačali nanjo, a dolžni smo še veliko. Smo mislili, da bomo počasi odplačevali in imeli svoj dom, da bodo naši otroci lahko rekli, da gredo domov. Pregovor pravi, in je tudi resničen: Ljubo doma, kdor ga ima. Ali skrbi nas noč in dan, ker bomo izgubili vse svoje težko prislužene žulje in to zato, ker je tako, kot Vi pišete, g. urednik. Čast Vam in ko bi bilo še več takih, potem bi bili

še včasih primanjkuje, da bi kupil kruha svojim otrokom, ker gotovo niso nič zakrivil, da bi morali trpeti pomanjkanje. Nijamam strehe, pod katero bi šel s svojo družino. Prosim, povejte mi, kam naj se obrnem v teh stiskah, da ne bi vse izgubil? S pozdravom,

John Jalovec,
Wheeler Creek Rd.,
Geneva, O.

Cleveland, O.—Nahajam se že tri mesece v bolnici Dolgi so dnevi, še daljše noči. Mučno je neprestano ležati. Vi, kateri ste zdravi, nikaner ne tožite nad slabimi časi. Kdor ima zdravje, je bogat. Le stopite sem v bolnico in ko boste slišali vzdihovanje nesrečnih bolnikov, si boste kmalu premislili in spoznali, da niste nesrečni, dokler imate dragocen zaklad — to je zdravje. Čuvajte ga in se veselite življenja. Kakor posije solnčni žarek v dolgih deževnih dnevih, tako se mi zdi, kadar me tu pa tam obišče znanec ali znanka. Iskrena hvala č. g. Slajetu za obisk in Mr. Frank Kovaciču Obiskala me je tudi Mrs. Pazdire. Srčna ji hvala za darila. Zahvalim se Mr. in Mrs. Gustinčič, Mr. in Mrs. Frank Celin, Mr. Joe Hrvatin, Mrs. Mary Sedej, Mrs. Videnšek, Mr. in Mrs. Frank Iskra, Mrs. Segulin. Srčno se zahvaljujem Mrs. Margaret Poznič za obisk in dar. Bog vam povrni! Mrs. Poznič je bila tudi bolniška strežnica v starem kraju, zato je tako usmiljena z bolniki. Ona mi je že veliko dobrega storila. Tudi vsem drugim, ki so me

obiskali, se prav srčno zahvaljujem. Ker se ne spominjam vseh imen, se jim vsem skupaj zahvaljujem. Hvala Mrs. Helen Tibi-jaš in njenemu soprogu. Hvala in Bog vam daj ljubo zdravje. Molim vsak dan za vse blage dobrotnike.

Vas vse skupaj srčno pozdravljam, vam hvaležna bolnica,
Mary Jaksetič,
St. Alexis bolnica.

Cleveland (Collinwood), O.—Danes imamo praznik, to je Zahvalni dan. To je zgodovinski praznik; prvič so ga upeljali leta 1620. Na ta praznik se največ sne puranov. To leto pri nas nimamo purana, imeli pa smo ga lansko leto, katerega nam je podaril Mr. John Zulich, ki ga je bil zadel. To je bil vesel praznik za nas! Prvič v življenju smo jedli purana.

Kot sem že povedala, letos nimamo purana, toda kljub temu bi bili veseli, ko bi bila le moja mati doma in bi bili zadovoljni tudi ob koruznih žganch. Naša mati je bolna in že tri mesece v bolnici. Jaz sem učenka St. Mary's šole na Holmes Ave. Ob sobotah grem tudi v slovensko šolo. Naš učitelj je Mr. Urbančič. Prav lepo nas uči in iskreno se mu zahvalim za trud, ki ga ima z nami, pa nič kolin ne dobi, ker smo revni. Moj ata ne dela nikjer in Bog daj, da bi bilo kaj kmalu boljše.

Vse učence slovenske šole pozdravljam, gospoda učitelja pa še najbolj.

Jaksetich Anica.

"MRAK"

Cleveland (Collinwood), O.—Tako se imenuje drama v treh dejanjih s petjem, katero uprizori dramsko društvo "Anton Verovšek" na odru Slov. Del. Doma na Waterloo Rd. 11. decembra zvečer. To bo zopet nekaj novega za našo clevelandsko slovensko javnost; ker nam bo predstavljena prvkrat, torej bomo gotovo veseli, da vidimo zopet nekaj novega, izrednega. Dramo "Mrak" je spisal Stanislav G. Nušič, v kateri nam pokaže, koliko zla in trpljenja povzročajo vojne in kam zapelje ljudi posledica iste. Zato so posamezni prizori docela tragični, pretresljivi, povzeti iz časa zadnje svetovne vojne in potem. Zato naj omenim malo njene vsebine, da se bolj seznanimo z igro.

Mladi Ivan Stanič se med svetovno vojno poroči z mlado, lepo deklico Radoslavo, katero nedvse ljubi. Kmalu po poroki je pozvan v armado, kjer služi cesarju več let. Poslan je bil na bojno polje, kjer je težko ranjen in izgubi vid na obeh očeh. Pri odhodu je pustil doma mater, očeta, polusestro Jerico in ženo Rado v nadi, da se kmalu povrne v krog svoje družine. Dolgotrajna vojna je pa dejala veliko povoda za nezaželjena in nepričakovana dejanja, katerega so se završila v Staničevi družini. Mlada Rada se izneveri svojemu možu ter zahaja v družbo drugih moških in celo Ivanovim očmom, kateri je ves ponorel za njo. Tako se vrši okrog Staničeve hiše največji nered v tem čudnem razmerju. Rada se vda pijaci in ponočevanju ter tako postane popolnoma brezčutna, brezbrbna za dom in na vojni se nahajajočega soproga.

Domači zvedo, da je Ivan ranjen. Pač se omenja v pismu, da je lahko ranjen, ker tudi sam hoče, da domači ne zvedo resnice o izgubi obeh oči. Po končani vojni vrnejo Ivana slepega domov, ker za cesarja je dodelal in kot takega naj zanjepre oskrbuje ženo in mati. Ivan, vdan v svojo usodo, je pričakoval vsaj doma tolažila za svoje bridko in grenko življenje, naleti pa ravno na nasprotno. Vse ga je žalostno, njevnetizirani z njim le mati in Jerica. Popolnoma odveč je Rada in očmu Martinu, ki imata spletko med seboj. Rada se celo še preseli, da se tako reši slepega moža ter da tako lahko nadaljuje svoje pustolovsko življenje.

Tako se prično družinski prepri posebnost med Ivanom in očmom Martinom. Slednji nadaljuje svoje nečedno delo za hrbotom slepega Ivana. Rada se pa tudi očmu izneveri, zato ta v ljubosumnosti in hipni blaznosti umori Rado. Martin pade v roke oblasti, mati pa kmalu nato umrje. Posestvo je prodano in Ivanu je dana beraška palica, katerega vodi njegova polusestra Jerica. Za vse trpljenje in muke pa dobi od vlade medaljo in pravico, da sme beračiti.

V igri je vključeno domače petje fantov in deklet, solospes "Slepec" in razne druge zanimivosti, katere dajo poteku drame tako domač spomin in olajša gledalcu slediti poteku posameznih prizorov. Zato bo igra gotovo ugajala vsem navzočim, ker to ni kakšna melodrama, pač pa tragedija, katere vsebuje tudi socialno in moralno vprašanje posamezne družine. Lepo dramo je težko dobiti. To bo prva v času enega leta, zato se toplo priporoča vsem ljubiteljem naše drame, da posetijo gori omenjeno predstavo v nedeljo 11. decembra zvečer v dvorani Slov. Del. Doma na Waterloo Rd. Vstopnina bo tudi za to predstavo samo 40 centov. Zastor se dvigne točno ob 7:30 zvečer. Zato glejmo, da ne bomo pozni, ker igralci društva Verovšek so točni. V dobrobit posetnikom je, če sledijo poteku igre od pričetka do konca. Posebno prvo dejanje, katero je takorekoč uvodno pri vsaki dramski predstavi, je velikega pomena za gledalca.

Louis Kaferle.

Jugoslovanom v Clevelandu

Naša domača lokalna žurnala donosita novinarske članke, po kojim se na široko piše o svečani proslavi, koju će blagovremeno priredit svi Jugosloveni grada Clevelanda.

Razume se, da proslava ovake vrsti nije do danas još bila održana u zvaničnim kolonijai naših Jugoslavena u Clevelandu. To je jedinstvena i karakteristična pojava.

Sama proslava ima ko tekva punu realnu znamenitost, jer njom se bude istakao velik značaj Jugoslavena u historiji čovječanstva, koji su već jednu punu

deceniju slobodni i ujedinjeni sa svim atributima jednog nezavisnog naroda na svetu. Tu se bude prikazala i ona surova, tužna prošlost našega naroda, a to je "vladavina i propast" Austro-Ugarske i Turske carevine, jer brez propasti ovih dve imperije ne bi bilo moguće ujediniti nas Jugoslavene. Obe monarhije pokopane su u zemlji snova i ponosnih sova i ja velim: Sretan im put obema!

Sam pomen na one crne dane iz doba Turske i Austro-Ugarske prevlasti nad nami, bi zavredilo ne samo jednom nego i deset put ovolikih proslava. To su dani špijunaže, veliizdajstva, tamnica, prognostva, mržnje, zuluma, zlobe i zla, dani robstva fizičnog i političnog, socialnog i ekonomskog sužinstva.

Hvala budi Bogu velikome, Bogu istine i pravde! Jugosloveni su raskidali teške okove, koje su vekovima podnosili i trpeli. Hrabra vojska srbska, savezne sile i blagorodni predsjednik Wilson pomagahu tvrde okove raskinuti.

Zato proslava ova jeste svetovno historijski događaj, u kojem mi Jugosloveni igramo orijašku vrlo krupnu ulogu i pred pozornicom ovog događaja priklopim svoje glave jer to je jedna krvava epizoda iz historije mučeniškog naroda, a na pozornici života, učinit će sudba odluku svoju i predat će nam venac, kojeg skovaše u boju Lucifer.

Branko M. Šolić.

KAKO SO SE BORILI PROTI TOČI

Toča je najveće zlo za kmetovalca, zato je razumljivo, da so ljudje že od nekdaj izkušali storiti vse, da bi točo onemogočili. V paganski dobi, ko je bil evropski človek še na najnižji stopnji izobrazbe, so prisojali prijetne prirodne pojave dobrim, neprijetne in škodljive pa hudobnim bogovom. Tako so seveda smatrali točo za delo hudobnih bogov. Zato so izkušali s molitvijo in raznimi daritvami preprostiti dobre bogove, da bi ukrotili hudobne. Nad hudobnimi bogovi, ki so se jih zelo bali, so kričali in ropotali ter celo metal kamenje proti nebu. V tej borbi proti hudobnim bogovom so bili podobni onim, ki se potapljajo in se oprijemajo za slamlato bilko.

V poznejši krščanski dobi so mislili, da delajo točo hudiči in njihovi pomagači, kakor čarovnice in črnošolci. Zlasti so imeli čarovnice na piki, češ, da zaješajo metlo in zletijo skozi dimnjak v oblake, kjer napravijo točo. Proti čarovnicam v oblakih so streljali, zažigali blagoslovljeno oljko in kadili s smrdljivim dimom zažganih cunj in starih podplatov. Upali so, da bo blagoslovljeni dim pregnal čarovnice iz oblakov ali pa da jih bo zadušil smrad zažganih cunj in usnja. Obenem so pa zvonili ter klicali na pomoč sv. Barbaro, sv. Donata in brali evangelij sv. Janeza. Za najbolj uspešno pomoč proti čarovnicam so pa imeli streljanje z blagoslovljenim smodnikom. Po nekaterih krajih so pri vsakem strelu zaklicali po eno žensko ime. Če so zadeli ime čarovnice, je ta baje padla iz oblakov na tla in toča je prenehala. Stara pripovedka trdi, da je pri nekem streljanju padel izpod neba prst čarovnice in pristan na njem. Nekateri so streljali tudi s krogli, v katere so vrezali podobo križa, drugi so zopet streljali s smodnikom in krušnimi skorjami. Jako razširjena je bila tudi navada, da so se obrnili do kakega duhovnika, češ, naj "pana" točo. Če tega ni hotel ali ni znal, so ga začeli sovražiti in ga celo dolžili, da je kriv točo.

Okoli leta 1785. je cesar Jožef prepovedal streljanje in zvone, ne proti toči, odnosno proti čarovnicam. Od tega časa naprej niso hoteli duhovniki več blagoslovljati smodnika in tudi zvoniti po večini niso več dovolili.

Staro zanesljivo
TRINERJEVO
GRENSKO VINO
Tonika za želodec in
odvajanje

Če verjamete al' pa ne.

Ljudje so si pa znali pomagati in so nosili smodnik skrivaj blagoslovljat. Pri tem so se posluževali zvijače in so dajali za časa velikonočnih praznikov v jerbare ki so jih nosili blagoslovljat, tudi po vrečico smodnika.

To streljanje, ki se je zaradi prosvetljenosti ljudstva že opustilo, je bilo v zadnjih dveh desetletjih preteklega stoletja zopet obnovljeno. Seveda ne več z namenom preganjanja čarovnic v oblakih, ampak razganjanja samih hudournih oblakov. Tudi to je bilo neuspešno, ker je stresanje ozračja brez vsakega vpliva na točo, poleg tega pa strel tudi nikdar ni dosegel višočine 700 do 800 metrov, ki je najnižja za oblake, ki prinesejo točo. Kolobar dima, ki ga vidimo pri strelu švigati v zrak, doseže največ 300 metrov visoko. Da je streljanje brezuspešno, so dokazali obširni poskusi in zato se je potem streljanje opustilo. V Nemčiji so pozneje izkušali razganjati oblake z raketami, kar so zaradi ničevega uspeha prav tako morali opustiti.

Morda se bo kdaj v bodočnosti komu posrečilo, najti res uspešno sredstvo za preprečitev toče. Kakšno bi bilo to sredstvo, pa danes še niti slutiti ne moremo.

Novi uradniki

Slovenski politični klub v Lorain, Ohio, je za leto 1933 izvolil sledeče uradnike: predsednik John Piškur, podpredsednik J. Lešnjak, tajnica Miss Mary Petulnik, blagajnik Louis Balant, zapisničarica Mrs. Angela Kozjan. Posvetovalni in nadzorni odbor: Frank Ravnikar, Mrs. Frances Breščak in Frank Debeve.

Dnevna vprašanja

1. Katera država je najmanjša v Uniji?
2. Kaj vam je znanega iz zgodovine mesta Cleveland?

Odgovori na vprašanja

1. Država Rhode Island.
2. Današnje mesto Cleveland je dobilo prvo urejeno vlogo v letu 1803, ko je bila organizirana vaška vlada v Clevelandu. Inkorporirali pa niso te vasice do 23. decembra, 1814, ko se je spomnila državna postavodaja, da je potrebno to storiti. Vas Cleveland se je razprostirala od vzhodne devete ceste in proti vzhodu pa do 55. ceste, ali kot so jo tedaj imenovali Willson Ave. Dne 5. marca, 1836, pa je iz vasi Cleveland narastlo mesto Cleveland, ki je dobilo kot tako svoj čarter. Mesto se je tedaj tudi močno razširilo na vse strani, toda v resnici se je prvotni vasi Cleveland postavim potom pridružil ostali svet šele leta 1850.

Dočim je general Moses Cleveland ustanovil vas, ki je dobila ime po svojem ustanovitelju, pa Cleveland v resnici ni nikoli bival v Clevelandu, pač pa je bil dobro poznan državljani v državi Connecticut. Moses Cleveland je bil inženir, katerega je poslala Connecticut Land Co., da raziše kraje, kjer se danes nahaja država Ohio. Dne 22. julija, 1796, je došel s svojimi spremljevalci do ustja reke Cuyahoga, ki se izliva v Erie jezero. Ustanovil je tu malo naselbino. Ta ekspedicija je odpotovala 2. oktobra meseca. Od leta 1796 naprej se računa obstanek današnjega Clevelanda, in je torej mesto Cleveland komaj 136 let staro.

Mi smo vedno mislili, da so Angleži nekaj milj za luno, pa sem nekaj bral od njih, da jih imam vsaj jaz za ljudi odprtih ust, ki so zajemali pamet z velikozlato. Kaj me je privedlo do tega spreobrnjenja? Nič drugega kot novica, katero sem bral oni dan v nekem časopisu, da so namreč v Angliji ustanovili šolo za družinske očete. Saj ne rečem, da so vsi družinski očete taki, da bi morali v šolo, da napravijo izpit o gospodinjstvu, ampak za nekatere bi pa le prav prišlo. Vsak ve, kako premnogokrat se primeri, da gre "ona" kam in pusti za varha doma svojo slabšo polovico, ki naj si pomaga kakor ve in zna z otroci. Če pride ona domov o pravem času, je že še, ampak kadar je šla pred tremi urami za pet minut v vas in je skrajni čas, da se kaj pristavi za večerjo, tedaj pa dobi vsak možev las svojo posebno barvo.

Kot rečeno, so na Angleškem ustanovili šolo za očete. Prvo leto se jih je upisalo samo deset hrabrih in izvoljenih. In ko je prišel konec natečaja, jih je napravilo dovoljen izpit samo pet, kar znači, da je ženska znanost nekaj zelo učenega in če kdo ni rojen zato, se jo težko privadi.

Izpraševalna komisija, ki je obstojala iz samih žensk je bila jako stroga in je stavila "učencem" strašno težko vprašanja, kot:

1. Kaj boste počeli, če boste ostali sami doma z jokajočim otrokom?
2. Kaj morate storiti, če se vam otrok prehladi?
3. Kaj boste storili, če je otrok lačen in vaše gospe soproge še ni domov?
4. Kako boste premenili plenico, če se otroku kaj primeri?
5. Kaj bi napravili, če hoče otrok privezati zlato zapestno uro v špežo na vrat in se vrže na tla, če mu hočete to za braniti?

6. Kaj bi napravili v trenutku, če ima skipeti mleko, otrok pade v istem hipu po stopnicah v klet in zazvoni telefon.

Ni čudno, da je samo pet kandidatov pravilno odgovorilo na ta vprašanja, ker se še meni-zde tako težka, da se bojim, da bi pri izkušnji dobil kljuko.

Na vsak način pa se mi zdi takšna šola jako pametna naredba in bi bilo priporočljivo, da bi se ustanovila tudi v Clevelandu. Jaz bi bil prvi, ki bi se vpisal in vem, da jih je veliko drugih, ki bi zahajali v to večerno šolo. S tem bi postali mi moški veliko bolj neodvisni in bi ne klicali vedno na pomagaje: "Stara, mleko bo skipelo! Mica, fižol se pali! Ančka, otrok se je..."

Star lovec, ki je bil poln revmatizma in je presedel že mnogo let v stolu na kolesih, si nekoč za želi, da gre še enkrat na lov, predno se preseli v večna lovišča. Njegovi vnuki, ki so ga imeli zelo radi, sklenejo, da ga vzamejo seboj v gozd. Opriraje se na enega, šepa stari lovec v zeleni gozd, da še enkrat posveti kakemu srnjaku. Ko pridejo v temni gozd, se nenadoma pokaže pred njimi velikanski medved. Otroci ne pomisljajo dolgo, obrnejo se in jo vlijejo proti domu, pustivši starega očeta njegovim usodi. Vsi preplašeni butijo v domačo hišo, kjer vpijejo: "Mama, oh mama, starega očeta je pa medved požrl!"

"Ne govorite neumnosti, otroci," jim pravi mati. "Stari oče je že pet minut doma!"

Zavarovalniški agent je silil rojaka v insurenc: "Zavarujte se pri naši družbi, ki vam plača za vsako nezgodo. Le pomislite: če si zlomite roko, dobite 200 dolarjev; če si zlomite nogo, dobite 300 dolarjev in če vas pa doleti sreča, da si zlomite vrat, dobite pa 1,000 dolarjev."

Slovenski Lovski Klub Barberton

A. B.

Lovska sezona se bliža svoje-
mu koncu, to je zjajči lov. Sre-
čna živalica je, ki je odnesla svoj
kožuh na varno pred krvoločni-
mi lovci. Med te krvoločne spa-
dajo tudi naši fantje in možje
lovskega kluba in drugi tudi, se-
veda. Kako so jih naši fantje po-
dirali, bom povedal enkrat po-
zneje. Sedaj naj samo povem,
kako smo jih pospravljali, oziro-
ma porabili. V Ameriški Domov-
ini sem že čital dokaj laskavo
novico ali poročilo o lovski večer-
ji, kot jo naši jagri in jagrovke
običajno vsako leto prirede. To
mi daje pogum, da nekoliko na-
tančneje opišem to prireditev.
Naš amendment k ustavi našega
kluba je bil zadnje soboto, da se
zberemo k delu v svrhu dekorir-
anja dvorane takoj po kosilu.
Ker pa nekateri naši fantje (ozi-
roma večina) se niso imeli kvote
v ledenici, zjajči večerja pa že
pred vrati, so jo na vse zgodaj
urezali v šumo. Da bi bili bolj
sigurni, da zadnje minuto izpol-
nijo svojo obveznost, so dobili
ostrostrelca Turšiča od St. Clair
Rifle kluba. Fant, pravijo, da je
prvič zelo molčec (kar je zelo
važno), drugič pa zelo dobitljiv
posebno glede zajcev. Poleg te-
ga se tako naši jagri niso mogli
zameriti nobeni jagrovki, da bi
ga (Turšiča) vprašala s "poker-
jem" v roki: kje da so zajci.

So li dopolnili primanjkljaj
kvote, ravno ne vem, vem pa,
ako bi me ne bilo našega "sure-
šota" John Prijatelj, bi bila po-
jedina zajcev prekratka za naj-
manj dvanajst parov gostov. Ta-
ko so naši fantje pozabili na de-
koracijo in šele par ur pred več-
erjo so jo primahali kar v uni-
formi v dvorano. Ker je bil
menda tudi naš nadjager poza-
bil na ta amendment, je tudi po-
zno prišel, toda navzoč je bil pa
le. Ko je enkrat razdelil vsake-
mu svoje delo, jo je zopet nekam
popihal. Meni je dal delo goz-
darja, češ, naj napravim iz pod-
dvorane šumo. To delo ni bilo
ravno prijazno, posebno ker je
naš jager Jerry pripeljal moko-
vejeve. Kot mi je povedal, se
mu je truk z vejami vred pre-
vrnil v neki potok in ker je bil,
kot po navadi poznen, ni hotel
druge veje, ampak je kar mokre
pripeljal. No, je pa naš janitor
nekoliko bolj zakuril furnes, da
se je vse o pravem času posuši-
lo.

Naš podjager Charlie je pa
kar telefonično dajal navodila
glede dekoracije. Seveda je tu-
di po telefonu pohvalil delo, ne
da bi si ga osebno ogledal. Ko je
bila enkrat šuma gotova, smo
raztresli še petnajst vreč listja
po podu mesto preprog. Ni čuda,
da je eden gostov takoj, ko je
stopil v prostor, še vedno si je
vse ogledal, vprašal svojega to-
variša: "Kje so pa krave?"

Večina gostov je dospela točno
ob določeni uri v dvorano. Le do-
ločeni čas je bil za eno uro po-
hiter. To velja za Toneta in fan-
te od St. Clair Rifle kluba. Ker
je pa že po sv. Martinu, se to
vzame na znanje. Mostov men-
da tudi niso podirali to pot. Me-
sto tega pa bi bili lahko grabili
listje, da jo niso popihali tako
zgodaj domov in smo morali to
delo opravljati sami kar na tešče
druko jutro. Charlie je pa doma
tiso pet: Kdo bo listje grabil...

Ko so se enkrat St. Clairčanje
(in menda je bil zastopan tudi
Rainbow klub) spravili za mizo,
je dal nadjager Lekšan zname-
nje kuharicam, da je vse O. K.
Tako je bil prišlo serviranje.
Prve strežnice so prinašale fa-
zane, plen našega nadjagera, ja-
gra Župeca in jagra Putza iz
Wooster, O. Kdor ni bil deležen
fazane, naj sam sebi zameri, kot
sem si jaz, ko nisem dobil be-
derca race na večerji St. Clair
Rifle kluba. Potem so pa dona-
šale naše strežnice pečene zajce,
za kar jim hvala; samo tisti ne,
ki je meni stregla. Zbavala (mi-
slim večerjo) je bila v polnem
obsegu. Po dvorani je bilo še

povaljno mirno in tiho. Le tu in
tam je kak St. Clairčan zaškrtal
z zobmi, ko je dobil šibro pod
zob. To so delali posebno tisti,
ki niso vajeni jesti ustrelnih
zajcev. Proti koncu so ti jagri
začeli zbirati še grah iz priku-
he, meneč da so šibre.

Ko je bila takorekoč zjajča
pojedina končana, je naš pred-
sednik pozval navzoče, naj še
nekoliko posede, da se kaj po ja-
grovsko pogovorimo in da se
zajci nekoliko poležejo za slučaj,
da se jih je kdo preobilno poslu-
žil, kot sem se jaz rac v Cleve-
landu. Obsedeli smo sicer pri
mizi, toda za kake pogovore je
bilo pa bolj težavno. Prvo bese-
do je imel Tone Glažar. Ker ko-
renina St. Clairčanov, je moral
k naši mizi, da bi ga v slučaju
nepovoljnega govora ne popoka-
li in zaprli k tistemu medvedu, ki
je bil vjet za Jakata. Medved, ta
krat Tone še ni imel prilike se-
zaniti se z ohačanom (seboj
je imel namreč žandarja), se je
zahvalil za povabilo na to poje-
dino v imenu St. Clair Rifle kluba.
Hvala Tone!

Potem je bilo pozvanih k bese-
di še mnogo gostov in gostic. Še
predsednik St. Clairčanov je bil
presenečen. Naš prijatelj Fred
Udovič iz downtowna nam je po-
vedal, da je bil nekoliko zadržan
dotični večer. Ko se je v naglici
odpravil na to pojedino, se je
v naglici oblekel v spodnjo oble-
ko narobe, tako da je zamenjal
noge in roke in mu je moral
nekdo (?) pomagati iz zagate,
da je pravočasno prišel na več-
erjo.

Po raznih kratkočasnih govo-
rih, je naš nadjager pozval k be-
sedu tudi našega tajnika, menda
zato, ker ve, da ni za tako rabo,
posebno ker so bili tudi drugi
jagri navzoči. Ker pa nima na-
darjenosti govora in ker ve, da
ga naš predsednik pri tehkih pri-
likah vedno spravi v zadrego in
skripce, je še pravočasno poslal
oficijelnega fotografa z daljno-
gledom, da opazuje dogodiljaje
na bojni poljani in sicer: kako so
St. Clairčani streljali divje ra-
ce, kako je Jaka lovil medveda in
narobe. Še Rainbow klub je opo-
zoval, toda te kar na njihovem
domu. Tajnik, ves v strahu, da
ga kaj ne polomi, je najprej po-
gledal, ako je tisti Jaka navzoč.
Ker se pa Jaka tako rad drži ti-
stih paragrafov, da je ravno

Suzana Rudan v Chicagu
je dobila priznanje, da je naj-
lepsi model v tem mestu. Pri-
znanje je dobila na plesu
umetnikov v Chicagu.

narobe prav, je dobil malo koraj-
že. Najprej je v spremstvu štiri-
h pomagačev (toliko jih je
namreč on videl) prinesel med-
veda iz kletke. Tega medveda,
je rekel tajnik, je vjel v W. Va.
po tveganju svojega lastnega
življenja znani clevelandski
sportman Mr. James Debevec.
Seveda je nastal po dvorani strah
pred tem silnim korenjakom
(medvedom, ne Jakatom), ven-
dar smo občinstvo potolažili. V
resnici je pa to zverino vjel ro-
jak Štefan Somrak v W. Salem,
O. Transportacijo v Barberton
je pa preskrbel naš krotilec div-
jih zveri, jager J. Garbor.

Potem je tajnik pokazal še
oficijelno sliko, kako je Jaka lo-
vil medveda. Ta slika je obenem
predstavljala Euclid Rifle klub
in nekateri njihove jagre. Ker
jih pa ni bilo na naši večerji, naj
pa sami sebi zamerijo. Potem
je tajnik pokazal original od
Rainbow Hunting kluba in kdor
ga ni videl, je sam kriv, ker ni
prišel na podjedino.

Nadalje so sledile slike naših
domačih jagrov. Kar se teh tiče,
povem enkrat pozneje. Zadnji
original je bil povzet od St.
Clairčanov, kako so streljali div-
je race v Sandusky ter kako jih
je Tone Glažar kupoval pri ne-
kem farmerju, jih naložil na
truk in priciral v Cleveland za
račjo pojedino, da je rešil čast
kluba. Pri tej priliki je Tone
protestiral, toda slika ne laže in
ker se tega zaveda, je vse sku-
paj spravil v svoj arhiv. Vrh
tega je še medveda spravil na
svojo lizo in ga potem izročil v
poklon Jakatu z lepim nagovo-
rom: "Glej, Jaka, če bi bil neko-
liko počakal s tvojo namero z lo-
vom na medvede, bi bil ves tvoj
trud prihranjen in bi bil kar na
lepem prišel do živega medveda."

S tem je bila govorniška lista
izčrpana. Na vrsto je prišel
keks, napravljen in spečen od
naših jagrovk. Na tem pecivu so
bili natakani razni listki z ša-
ljivo vsebino. Kdor je hotel po-
kusiti torte, je moral najprej iz-
pultiti enega tistih listkov, potem
pa storiti, kar mu je bilo ukaza-
no na listku. Tako je na primer
naša vrhovna kuharica dobila
poljubček od St. Clairčana, kate-
rega imena iz previdnosti ne po-
vem. Tone je tudi nekaj izvlekel,
pa raje pustil keks cel, kot bi pa
izpolnil ukaz.

Ker je čas tekel hitro naprej,
je naš predsednik Lekšan srčno
odnesel pete, kajti vse listke, ka-
tere bi bil moral izpultiti on, so
prišli na vrsto meni. Sicer mu
je pa lahko žal. Kar se pa zame-
re tiče, jo seveda sprejemam sam.
Listki so namreč kar zaporedno
malo veleli, da moram v nepriso-
tnosti Toneta poljubiti gospo Gla-
žar. Ker je bil pa Tone vedno
navzoč, sem to storil v njegovi
pričujočnosti, kar upam da Tone
razume brez komentarja. Jaz se
namreč pri takih ukazih držim
točnosti.

Zal, da je čas potekel prehi-
tro. Upajoč, da naši lovski gost-
je še večkrat prirede kake za-
bavne večerje, ter tako nastane
tesnejša zveza in da se uredni-
jo besede ekspresdnika St.
Clair Rifle kluba, da kar si pri-
pravimo, glejmo, da obstoji ter
napreduje, posebno pa naš lovski
sport. Hvala, Buč!

Zahvaljujem se St. Clair Ri-
fle klubu za poset te naše večer-
je. Hvala vsem gostom naše na-
selbine. Da imate prijateljske na-
mene napram našemu lovskemu
klubu, je pokazala vaša, nepri-
čakovano velika udeležba. Hvala
lepa našim požrtvovalnim ja-
grovkam-kuharicam, ki so z ve-
seljem prevzele obilo delo v ku-
hinji in napake raznovrstnih po-
tic. Naj mi oprostite, ker jih ose-
bno ne imenujem, ker bi morda
katero pozabil. Tudi strežnicam
lepa hvala za delo. Vsem skupaj
pa ključ Slovenski lovski klub:
na zopetno veselo svidenje!

* Edward Ewing v Los An-
geles toži ženo na razporoko, ker
mu je skuhala špinačo.

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

Smehljala se je. Novak se je
spet čudil. Da se zna to mrzlo
dekle tudi šaliti si ni nikoli, mi-
slil. Bolj in bolj mu je bila
všeč. Pač je videl, da ni lepa;
a bila je več ko lepa: imenitna
je bila! Neki bedasti dovtip
mu je prišel na misel, ki pa je
vseboval vendar nekaj pametne-
ga. Nekoč je nekdo dejal svo-
jemu nekdanjemu prijatelju, ki
ga že leta ni videl in ki se je
medtem oženil: "Dragi moj,
zmeraj sva si vse zaupala, povej
mi no, ali tvoja žena res ni le-
pa?" — "Res," je odvrnil ože-
njeni prijatelj, "po licu ni lepa.
A pomisli na njeno notranjo le-
poto, preudari njeno zvestobo,
čistost, štedljivost, razumnost,
rednost — sploh vso njeno no-
tranjo lepoto."

"Veš kaj," je dejal prijatelj,
"daj jo obrniti!"

Tega dovtipa se je spomnil
Novak in sam nase je bil jezen,
da se ga je spomnil in da ga to
imenitno dekle ni mikalo in mu
seglo v srce. Moj Bog, kako smo
vsi navajeni le na zunanost, na
toto, kar je iz prsti narejeno! Ko-
liko žrtvujejo nekateri za lepo-
to obraza, lepoto telesa! A da
je srce še tako zlato, mora osta-
ti osamel, ker nima vabljuje
zunanje naličnice.

"Mina, prišel sem radi neke-
ga vašega travnika, neke jase in
obronki. To bi bilo izvrstno
igrišče."

"Travniki, jase in peščena ja-
ma so vam na razpolago! Trava
tistega travnika je kislja, prav
nič ne škodi, če jo pohodite."

Vstala je, se za minuto opro-
stila in se vrnila z ovojnico v
rokah.

"Tole bi rada dala za vašo
zvezo," je dejala.

Ko so potem sedeli v senčni-
ci in je bila mati tako prijazna
in polna dobre volje, ker je dobi-
la toliko svoje najljubše pijače
in ko se je Novak tako ljubko
razgovarjal, kakor da ne bi po-
znal nobenih težav in skrbi, se
je Minino lice omililo. Se nikoli
ji ni bilo tako lepo.

Čez nekaj dni je Tone na ne-
kakšen način zvedel, da je daro-
vala Mina tisoč dinarjev za nje-
govo mladinsko zvezo. Najprej
je bil nejevoljen in si je mislil:
Temele da kar tisočak, a če jo
jaz prosim tistih krajcarjev za
crglice, pa skopari. Dvesto ot-
rglic bi dobil za teh tisoč dinar-
jev! Vsa ves bi lahko igrala
nanje. — A potem ga je pomi-
rila misel, da je vendar lepo, ko
je dala toliko in da je to gotovo
razveselilo Novaka in močno
podprlo zvezo. Tudi za Boštja-
nove je častno, da se je izkazalo,
kako so premožni in gosposki.

Vsakemu človeku, če je hotel po-
slušati ali ne, je Tone povedal o
tem tisočaku. Polagoma se je
sam toliko navdušil, da je nekdo
kar planil na Mino in jo divje
poljubil. Vsa začudena je vpra-
šala Mina, kaj to pomeni.

"Ker si s tem tisočakom tako
razveselila našega ljubelega go-
spoda Novaka."

Tedaj je naglo objela fan-
ta, ga pritisnila nase in ga ko-
nora poljubila.

Tone se ji je tako potrht izvil,
ko da bi bil tepen.

Zunaj si je dejal:
"To je bilo kaj čudno za Mino,
meni pa je bilo zelo sitno."

In z rokavom si je prav pošte-
no obdrnil usta.

Krmar Vogelink je sklical
protestni shod. Po vasi je razpo-
slal polo, na katero naj se podpi-
šejo vsi tisti, ki se hočejo "ude-
ležiti razgovora o šolskem vpra-
šanju." Pa je dobil skoraj praz-
no polo nazaj. Kmečki človek
ne piše rad. "Če bi utegnili, bi
morda prišli," jih je največ spo-
ročilo. "Da bi se pa še posebej
vpisali, tega pa nečemo." Le nič
pismenega iz rok! Izgovorjena
beseda sfrči, a če kaj napišeš,
je lahko deset let kje v omari

spravljeno. Dokler je bil učitelj
še v vasi in so morali še otroke
pošiljati k njemu, se mu ni hotel
nihče popolnoma zameriti. Ko
bo pa odšel, potem pa že lahko
udrhnemo po njem!

Male, zelenkasto rumene oči
krčmarja so se ježno zasvetile,
ko se je videl prazno polo. Potihem
se je hudoval na strahopetce, a
kmalu je imel novo misel. Najel
si je takega priganjaka, da bolj-
šega ne bi mogel dobiti. To je
bil vaški brivec. Brivec je la-
ko ves teden lenobo pasel, le ob
sobotah je bil močno zaposlen.

Vsak kmečki človek se ob sobo-
tah obrije, se vsakega četrta leta
enkrat ostriže, se ob sobotah
umije z gorko vodo in si preoble-
če srajco. Brivec je tekal ob
sobotah od jutra do noči od hi-
še do hiše. Ker je bil brivec
besednjaki in brezvesten ko
sraka, je bil ko nalašč za krč-
marjeve namene. Povsod je be-
sedil, da bo v soboto popoldne
nekaj novega pri Vogelinku. Vsa
vas je obljubila, da pride, nihče
ni hotel izostati. Da bo učitelj
odstavljen — to je ko pribito.

Mimo tega bo dal krčmar kar
sod piva zastoj. In če ne bi bi-
lo ničesar ogrelo vaščanov, to
pivo jih je vnelo. Da bo shod
ob štirih popoldne. Stvar je bila
še zanimivejša, ko so v soboto
prišli otroci iz šole. Povedali
so, da jim je učitelj Novak dejal,
da bo shod zoper njega in da je
shod sklical krčmar Vogelink.

Tudi on da bo prišel na shod. In
če otroci veliko slabega slišijo o
svojem učitelju, naj vendar ne
verjamejo vsega, saj poznajo
oni, otroci, bolje svojega učite-
lja ko tisti, ki bodo v nedeljo
udrihali po njem. To je večino
mater in očetov razhudilo in ce-
lo Mina je bila nejevoljna, ko ji
je Tone to sporočil.

"Le zakaj tako govori? Za-
kaj enostavno ne pride na shod?
Le čemu že vnaprej besedovati!"

"Ti tega ne razumeš," je de-
jal Tone. "Če kdo koga pozove
na 'junaki mejdani,' tedaj se
mora oni odzvati in povedati, da
bo že kaj padlo po njegovi buti-
ci. In to je storil Novak. Tudi
jaz pojdem jutri na shod."

"Le, če si upaš! Zapodili bi
te. Nas vse bi osramotil. Naj-
strožje ti prepovem, da bi se ka-
korkoli vmešaval v to stvar."

Tone ni nobene črhnil, ampak
je pristopil h kanarčku in mu
poživljal. Pticek je začel tako
žvrgoleti, da Mina ni bila kos
tema dvema živčgačema in je
umolknila.

Shod je bil na plesišču Vogel-
nikove gostilne. Prostor je bil
nizek, vendar širok in dolg. V
ozadju je bil gledališki oder,
kjer so časih vprizarjali kakšne
igre. Ta dan naj bi ondi stali
govorniki. Tudi govorniška mi-
zica je bila na odru, katero si je
Vogelink nabavil, ko so bile zad-
nje državnozbornske volitve. No-
ve volitve so najboljši vir, ki ga
more kaka država nuditi krč-
marjem. Mizica je bila iz hra-
stovega lesa. Sprejadj so bile v
lesu vžgane besede: "Svobodno
ljudstvo, svobodna beseda." To
je bilo ko nalašč. Krčmar je
narčnil v mestu poklicnega go-
vornika, gospoda Kozjaka. Koz-
jak je zmeraj govoril trko, ka-
kor je zahteval tisti, ki ga je na-
jel. Nikoli si ni privoščil take
razsipnosti, da bi imel svoje la-
stno mnenje. Imel je namazan
jezik, "teče mu ko kolesce" —
so ga proslavljali. Kozjak je
znal zarjoveti in uderiti po mizi
ko malokdo. Na pamet je znal
kopico dičnih puhlic, med govo-
rom se je svečano poigraval s
ščipalnikom in si črno vrvice
ščipalnika po desetkrat ovil
okrog prsta. Če je bilo prevro-
če, si je slekel suknjič in je go-
lorok govoril v potu svojega ob-
raza, kot se spodobi pravemu
ljudskemu zastopniku. To je
vedno zebavalo ljudi in je bilo
videti zelo človekoljubno. Krč-
mar Vogelink je dobro poučil
gospoda Kozjaka. Za odškod-
nino je prejel zastoj hrano, pi-
jačo in kavo ter še pet in štiri-
deset dinarjev. Da bi dal okro-
glo petdeset dinarjev, se pa krč-

mar ni dal pregovoriti.

Plesišče je bilo nabito polno,
brezplačno pivo se je penilo, od
vseh miz so napijali krčmarju.
Mastno krčmarjevo lice se je sve-
tilo v zmagovalnem veselju;
do smrti je sovražil svojega na-
sprotnika. Venomer je stopal
od mize do mize in stiskal roke
ljudem. Precej hrupno je bilo
v dvorani. Trije fantje so go-
vorili krčmarju, da mora biti
"ves ta cirkus" v eni uri kon-
čan in nato bodo plesali; da so
godci že naročeni in dekleta tu-
di.

"Tako mora biti veselo ko pri
pogrebščini," so dejali fantje,
sicer ne bi prišli." Krčmar se
je smehljaj, obljubil popolno
plesno svobodo, a prej da mora-
jo še podpisati spomenico. Ko-
vač je hotel napraviti kupčijo
zase; ponujal je srečke po tri di-
narje in pol. Da je sreča ne-
izogibna! A neki fantalin je
uničil vso kupčijo, ko je kričal,
da stanejo te srečke v mestu sa-
mo tri dinarje trideset. Da ima
sam dvojce takih srečk. In tako
je ostalo kovaču od dvajsetih
srečk, ki si jih je nabavil s špe-
kulacijo, še celih osemnajst. Za-
to je zlovoljno sedel v neki kot,
zvrnil nekaj šilcev žganja in
sklenil, da se bo spričo te sko-
puške soderge potegoval za Nova-
ka. Zakaj vsi, ki so nesrečni in
preganjani, morajo biti v življe-
nju združeni.

Točno ob štirih je krčmar za-
čel hrupno zvoniti z velikim
kravjim zvoncec in zakričal v
dvorano:

"Silentium! Posluš! Zdaj
se začne shod. Vse mora iti po
točkah. Najprej si moramo izvo-
liti predsednika in dva prised-
nika."

Za predsednika so z vzklikom
izvolili nekega posestnika, za pr-
vega prisednika je bil izvoljen
tudi neki posestnik, za drugega
pa kovač. Kovač je bil pač po-
česčen, vendar mu je tistih osem-
najst srečk težilo srce. Zato je
planil še enkrat pokonci: "Sreč-
ke! Nepreklicno izžrebane v os-
mih dneh! Velikanska možnost
dobitkov! Samo tri dinarje pet-
deset!"

"V mestu so samo po tri di-
narje trideset!" je spet zavre-
ščel oni fantalin. Tedaj je zgra-
bila kovača huda jeza. Stlačil
je srečke v žep in kričnil: "Od-
klanjam izvolitev!" Nato so iz-
volili drugega in vsi trije izvo-
ljenci so neokretno splezali na
oder in posedli za neko mizico.
Njih obrazi so bili tako bedasti
in našopirjeni, kakršni so pri
voditeljih shodov povsod v na-
vadi.

Ko je predsednik pozvonil s
kravjim zvoncec in dejal: "Ot-
varjam shod!" je vstopil Novak
v dvorano. Tiho je bilo ko v

Angleški poslanik Sir Ron-
ald Lindsay, zgoraj, in Paul
Claudel, francoski poslanik,
ki sta izročila ameriški vladi
poslanico, v kateri se zatrjuje,
da evropske države ne morejo
plačati dolga Zed. državam.

grobu. Predsednik je sedel, zvo-
nec mu je zdrnil iz roke in
zvenketaje padel na tla.
(Dalje prihodnjič.)

MESTNE VESTI

Lep radio program

Preteklo nedeljo je bil radio
program tekem slovenske pol-
ure v resnici mičen in ugajajoč.
Jackie Zorc je s svojo orkestro
pogodil slovenske narodne
motive, a pevki, sestrice Koporc,
sta peli veliko bolje kot smo ime-
li priliko ju zadnjič slišati. Zna-
li sta ne samo izbrati čeden so-
pek privlačnih slovenskih po-
pevk, pač pa imati tudi jako pri-
jeten radio odmevni glas, ki pri-
ja tudi razvajanemu ušesu, ka-
dar ga sliši doneti. Izgovarja-
va besed je bila tupasem površ-
na, toda pri tem je glas nado-
mestil, kar je bilo pomanjkljive-
ga. Upamo, da nam bosta ob
priliki še zapeli.

Glede slik

Ko je Mr. Joško Penko opisa-
val glede vinogradskih slik Lju-
tomera, je pomotoma omenil, da
je te slike povzel naš umetnik
Božidar Jakac, toda resnici na
ljubo naj bo povedano, da je sli-
ke snemal Mr. Ivan Tišler, sli-
kar na Vrhniki, ki je tam moj
zastopnik in obenem tudi moj
sorodnik. Mr. Jakac je pa slikal
slike Glasbene Matice ob priliki
60-letnice praznovanja ob času,
ko se je tam mudil Mr. John
Dolčić iz Girarda. — A. Grdina.

Jezni kazenski uprizorili punt v ječi

Salt Lake City, Utah, 28. no-
vembra. 157 kazencev v tu-
kajšnjih zaporih se je uprlo, in
tekem ene ure so bili gospodarji
jedilnice in kuhinje. Kaznenci
so zažgali zapore na treh krajih,
in nastopiti je morala vsa požar-
na bramba mesta, da je ogenj
pogasil. Dospeli so policisti, ki
so naredili mir. Kaznenci so se
uprli, ko se jim je naznanilo, da
bodo od 1. decembra do 1. aprila
dobivali le dvakrat na dan je-
sti.

MALI OGLASI

ZA SREDO DOPOLDNE POSEBNOSTI

Mleto mešano meso,
3 funte za 25c
Govedina za gulaž, ft. 12c
Sveža rebra, ft. 9c
Round steak, ft. 17c
Najboljša mast, 3 ft. 25c

Se vljudno priporočamo
odjemalcem,

FRANK SKULY
6313 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 4968

Stanovanje
se odda, štiri sobe, kopališče, vse
jako čedno, spodaj. Vpraša se
na 1152 E. 60th St., zgorej.

Delo dobi
zanesljiv Slovenec, ki bi šel na
farme in ki se razume nekaj na
mizerska dela. Zglašaj naj se ta-
koj na 7112 Lockyear Ave.

Naznanilo
Vsem članicam društva Mari-
je Magdalene št. 162 K.S.K.J. se
vljudno naznanja, da katere še
dolgujejo na asesmentu, da la-
hko istega porevnajo, ker bom po-
birala v torek, 29. novembra zve-
čer, od 6. do 7. ure zvečer v sta-
rih šolskih prostorih.—Tajnica.

Proda se
trgovina s sadjem. Jako poceni
radi selitve v novo trgovino.
Vpraša se na 5805 St. Clair Ave.
(280)

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavlja M. U.

Zato si je obrisala natakaričarice roke, sedla nasproti njemu ter pričela klepetati. Bila je še mlada, tudi ne grda, vendar pa je imela preko čela globoko brazdo, okoli usten pa tisto posebno potezo, ki jo zariše prezgodnje uživanje v mlad obraz. Govorila je o Petru, o Malarci in neumnih kvantah, ki so se bile po vasi razširile, o lepem vremenu in o pretepu zadnje nedelje, o gospodu žandarju in o gospodu preiskovalnem sodniku. Iz poslednjega — čeravno z vsjo previdnostjo — se je hotela nekoliko ponorčevati. "Ko je prišel, pa pričel govoriti, bi bila skoro mislila, da so pričeli črički pod kamenjem peti. Po dveh dneh pa se je moral odpeljati in se lepo pod nosom obrisati."

Tone jo je očividno le napol poslušal. "Tako? ... Da, da!" Nič več ni dejal. In le vedno je strmel ven skozi okno ter opazoval večerno nebo.

"Tudi mene je zaslislal. O Petru seveda nisem nič vedela, ker nisem ničesar videla. Ampak zaradi šip, ki so jih pobili v farovžu ..."

"Šipe? Kaj?" Sedaj je Tone prisluhnul. In ko mu je povedala ogabni nedeljski dogodek, je jezno porinil vrč od sebe. "Sram naj bi jih bilo! Pfu, hudič! ... Dobro bi bilo, ko bi dobili par tednov špekhamre!"

"Da, vsi psujejo — tisti, ki so bili zraven pa še najbolj!" Natakaričarica se je namuznila. "In ko bi mene poslušali ... kdo ve, kako bi se bilo izteklo. Tovečala sem, kakor je bilo. Bo že še prišlo na dan ... zaradi krivega pričevanja se ne bom dala zapreti. Drugi bodo itak tičali skup, sem si mislila, pa je že vseeno, kako povem, tako ali tako." Sedaj je zožila oči in se zasmehljivo smehljala. "Ampak tvoja Julka! Ti! Nanjo si lahko ponosen!"

Tone je pogledal nezaupno. Očividno ni razumel nezaupno med Juliko in šipami gospoda Felicijana. Namršil je obrvi in dejal razdražen: "Da sem lahko ponosen na svojo Juliko — tega mi ni treba praviti, to že ne! Ze sam vem, kaj imam! Pa sem tudi ponosen, sem!" In to je še povdaril s krepkim udarcem ob mizo, kakor bi se bal, da bi kdo dvomil o njegovem ponosu. "Ni je na svetu para moji Juliki, ni je!"

"Ja, človek, imaš že prav. Zvito ženico boš dobil v hišo. Tako pobožno in tako medeno sladko je speljala gospoda preiskovalnega sodnika ... in svojega hlapca je tako lepo izmazala, kar kakor z mlekom je bil opran. Če bi jo človek tako gledal s tistim svetlim obrazom, bi ne verjel, da jih ima toliko za ušesi. Ja, ti, si že lahko ponosen nanjo!" Poklon je bil seveda mišljen v vsej resnosti, kajti najboljši "žegen" med vsemi je, če dobi kmet prebrisano ženo v hišo.

Tone pa je postal kakor rak rdeč in se razhudil: "Ti, čez mojo Juliko mi ne boš govorila! Prvič in zadnjič je bilo sedaj! ... Zapomni si! Vrgel je prestrašeni natakariči denar na mizo, vzela sekuro iz kota ter odšla. Ko je prišel ven, je pogledal tja proti hribom. "Tam gori imam vsaj mir ... in če bi lahko tudi spal, bi bilo vse dobro! Sedaj se bo hudičev ples zopet pričel!" Prišel je korakati, kakor bi moral preko vsake ovire, ki mu bo prišla na pot. Še predno pa je prišel do doma, ga je ustavil nek kmet. Govoril je z njim o vremenu in drvarstvu. Čimdalje je starec klepetal, timbolj se je temnilo. Tako je lahko Tone, ko je

stopil doma v izbo, docela mirno pozdravil: "Dober večer, oče!"

Miza je bila že pospravljena — le Tonetov krožnik je še čakal — pri luči pa je sedel Šumar, poglavljen v časopis. Ko je vstopil Tone, si je snel očala. "Dober večer, poba! Kako pa izgleda kaj tam gori?"

"Ni slabo. Štirideset sežnjev smo napravili." Položil je sekuro in nahrbtnik v kot. "Ampak z voženjem je pa konec — sneg se že poslavlja."

Ko je Tone stopil k mizi ter prišel pri tem v svetlobo luči, mu je Šumar pogledal v obraz. "Poba, nekam zbit se mi zdiš."

"Pač nisem vajen delu, kakor so drvarji."

"Pa tudi ti ni treba! Teh štirinajst dni, dokler ne bo Peter ozdravil, bi že lahko bili drvarji brez nadzorstva!"

Tone je zmajal z glavo. "Bo že treba, da zopet pogledam gori, drugi teden." Počehljal si je lase ter sedel za mizo.

"Nu, da, kakor se ti pač zdi! Saj mi dopade, da tako za vse skrbiš!" Stari se je nasmehljaval. "Ker pa že itak ni dolgo do Velike noči, mislim, da bi lahko tudi kaj drugega storil, nego pa samo sekal drva."

Malademu, ki je segel po hlebcu kruha, so strepetale roke. "Delo je prvo!"

Dekla mu je prinesla večerjo. Šumar pa ji je dejal: "Pojdi, pa prinesi fantu stekleničico vina iz kevdra! Danes se mu bo prileglo!"

"Je že res ... spati tudi mora enkrat človek."

Začuden ga je pogledal stari, kakor da ne razume zveze med steklenico vina in spanjem. "Spati? Mzr nisi mogel spati tam gori? Saj si vendar moral biti truden od dela!"

"In pošteno tudi!" je godrnjal Tone medtem ko je žvečil in požiral. "Kako pa je doma?"

"Hvala Bogu, sedaj je zopet mir." Smeje se je stari vstavl. "In Peter Janez se bo tudi zopet scajtal. In mir bo dal sedaj tudi! Danes so mu poslali od okrajnega glavarstva adnoti ... sedaj je konec pridiganja ... sedaj so mu napravili zapah na gobec."

"Bo pa moral že biti močan, sicer ne bo držal!" je dejal razdraženo Tone, medtem ko si je nalil v kozarec vina, ki mu ga je bila dekle prinesla. Kar zvrnil je in počakal, da je dekla odšla. Nato se je nenadoma okrenil ter vprašal: "Ali je res oče ..."

"Kaj?"

"Da je bil Jaka z Breznikovine poleg, ko so razbili šipe v farovžu?"

"Ljudje tako pravijo. A tvoja Julika je pričala, da je nedolžen."

"Je pač povedala resnico ... ali pa ... Ni mogel izgovoriti do konca. S tresočo se roko je prijel za steklenico. Nalil je kozarec, da se je vino razlilo preko roba. Vendar pa ni pil. Nekaj časa je bilo tiho v izbi, tako da ni bilo čuti drugega nego tik-takanje ure.

Tedaj je stopil stari Šumar k sinu ter ga je dregnil s pestjo v hrbet. "Pojdi, norec! Kako le moreš o Julki kaj takega misliti! Samo pogledati jo je treba ..."

"In tedaj veš ..." Konec je Tone požrl.

"Nikar se ne izogibaj tako narokoli!" je godrnjal stari. "Saj že vem, kaj se je pripetilo."

Prestrašen je pogledal Tone očeta.

"Skregala sta se v nedeljo. Saj sem uganil — zakaj si le tani-

Tone se je oddahnil. "Nu, da, tako ..."

"Kaj, tako? In ti si krivec prav gotovo! Sicer ne bi bilo dekle že zadnje štiri dni prišlo vsak dan sem."

"Tako?"

"Da, tako! In popusti vedno tisti, ki se mu godi krivica! Kdor je kriv, je tudi trmast! Zato mi pa kar ne počenjaj neumnosti in skrbi, da se zopet vse poravnava. Grobosti si le prišparaj, da boš enkrat poročen. Pa tudi ne bo vajina stvar baš tako resna ... pač tako, kakor počenjajo zaljubljeni! Daj ji poljubček, pa bo zopet vse v redu!"

Tone se je hripavo nasmejal in izpraznil kozarec. "Nu, da, dobro se spoznate, oča!"

"No, ja ... pri tvoji ranjki materi je vedno pomagal poljubček. Zato pa bodi pameten. Pri Julki si dobro zadel! Saj je ljubko dekle! Nekaj pa tudi ima pod palcem!"

"Seveda, da ..." Tone si je pogladil čelo. "Boljše kakor jaz, ne bi mogel nihče zadeti."

"Kajne, sedaj uvidiš! Nu, tako! ... Sedaj pa skoči tja k Petru! Če bi izvedel, da si doma, pa ne prideš k njemu, bi se mu gotovo fržmagalo, ubogemu revežu."

"Res je! ... In prav ima!"

Tone je stopil k vratom. "Saj je sam sedaj, kajne?"

Stari Šumar se je zasmejal. "Mar mi tudi že veruješ v tiste neumne čarovnije? Dekla se že skoro ne upa več gori v čumnato. In vsako noč zapahne vsa vrata in kar cele stekleničice blagoslovljene vode poliva na okoli. Nu, da, babnice pač! Ampak, da se pa ti bojiš ..."

"Za tako neumnega me vendar ne boste smatrali!" je zarlenal Tone ter zaprl za seboj vrata. Ko je stopil po veži proti Petrovi sobi sta prihajala iz kuhinje tak duh in dim, da so se mu kar oči orosile. "Hudič! Kaj pa je to?" je zasikal ter stopil v kuhinjo. Pri ognjišču je stala dekla in medtem, ko so ji zajedljivo dima njej sami tekale solze, je med godrnjanjem vrtela nad ognjem neko rdečkasto vejico, od katere se je ta neznošni dim valil. "Kaj pa počenjaš? Ali si znorela?"

"Nak, nak ... že vem, kaj delam!" Z eno roko je vrtela kadečo se vejico, z drugo pa si je brisala oči in nos. "Po noči hočem biti na varnem. Za take stvari je pač najboljša majnica."

Tedaj ji je iztrgal Tone vejico iz rok in jo vrgel ob tla. "Ti, gos, oskubena ti! Niti perja nimaš!" Javkajoči dekla, je obrnil hrbet ter zapustil kuhinjo. Ko je šel po dolgem, temnem hodniku proti Petrovi sobi, je nenadoma obstal, kakor bi bil z glavo zadel ob kak tram. Vrata v bolnikovo sobo so bila samo priprta, pri špranji je svetila ven na hodnik medla svetloba, a čul je truden, tih dekliski glas, ki je bral iz svetega pisma. Sto-

rebiti so vrata samo priprta? Stopila je k vratom, da jih zapre.

Tedaj je stopil v čumnato mladi Šumar. "Dober večer!" je pozdravil. Nato je molče obstal ter gledal Elizabeto, ki se je prestrašena pred njim umaknila.

"Dober večer!" je odvrnila tiho. In kakor da se je pridružila Petrovem mnenju, da ni nekaj v redu z lučjo, je stopila k oknu, odvila stenj nekoliko višje ter obrisala cilindar.

V nemem veselju, kakor sprejem v težki uri tolažbo, tako je iztegnil. Peter Janez svojemu Tonetu roke nasproti. Ta jih je

rebiti so vrata samo priprta? Stopila je k vratom, da jih zapre.

Tedaj se je začel hripavi smeh bolnika. "Čitaj dalje, Lizabetica! To je psalm ... ki docela pristaja meni. V zasmeh sem ljudem! In kaj še vse?"

"Čuj, Peterček, raje ti bom čitala kakega drugega ... glej tu sem našla boljega: molitev za rešitev nedolžnosti. Davidov psalm, ki se ga gode na osmih strunah ..."

"Nak, nak! Muzika spada v gostilno! Tistega prvega mi beri!"

Vzdihnila je in zopet nadaljevala: "V zasmeh ljudem ... zaničevan po ljudstvu. Vsi, ki me vidijo, me zasmehujejo in odpirajo svoja usta in ..."

"In udarijo in nabrusijo nož! Ali ne pravi tako?" se je smejal Peter Janez. "Sveti David se je spoznal na ljudi. So najbrž bili taki že v starih, blaženih judovskih časih. Nihče jih ne bo spreobrniti. Če sta bila že Elija in sveti Janez s svojim dobrim rekom ... pa bi sedaj Flohaneš Mačendrek hotel poskušati? Ah, nik! Ima že prav paragraf! Le beri dalje, otrok!"

"Peterček ..."

"Beri naprej! Sveti David, ta razume na ljudi!"

"Dekle je bralo: 'O, gospod, ti si bil moj zaklon, ti si moj Bog že od materinega naročja sem ...'"

"Res, da, res!" Bolnikov glas je trepetal. "Od moje ljube matere sem ..."

"Niker me ne zapusti, kajti strah se bliža in tu na zemlji ni rešitelja! Veliki bik so me obdali, ogromni voli so me ..."

Nje glas se je zvil v Petrov krohot. Ta pa je nenadoma onemel, postelja je zaškripala, kakor da se je bolnik dvignil.

"Lizabetica!"

"Kaj je?"

"Ali bo luč dogorela, saj je tak slab dim v čumnati?"

"Luč gori dobro. Ta dim, veš, tega že poznam. Iz kuhinje prihaja ... večer za večerom. Mo-

BRUSS RADIO SERVICE

6026 ST. CLAIR AVENUE
ENDICOTT 4324

Ene tretino popusta na vseh
Cunningham ali RCA tubih, ako
zamenjate stare tube.

DOBER PREMOCI

Točna postrežba

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Stari Cimpermanovi prostori

HENDERSON 5798

FRANK ARKO, zastopnik

KONKURZ!!!

Brazis Bros. obleke
sedaj na razprodaji

Mnogo novih oblek, pravkar
narejenih iz finega volnenega
blaga, ki je bil v zalogi.

In glejte cene

\$6.75 \$9.75 \$12.75

Napravljene
po meri \$14.95

Razprodaja pri

Brazis Bros. trgovini

6905 SUPERIOR AVE.

Samo ena trgovina

PUBLIC COAL & SUPPLY

Počahantas, v kosih
ali droban; močna
gorakota, malo pe-
pela, nič dima.

\$6.75

Kentucky, forked
cok, za peč ali
furnes

\$5.75

DOMESTIC V KOSIH ALI DROBAN \$4.50

DOBER ZA FURNES ALI PEČ

HENDERSON 4334
1240 E. 45th St.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

Prizor, ko so hoteli komunisti napraviti v Washingtonu pred Belo hišo protestni shod, kot v protest na smrt obsojenih sedmih zamorcev v Scottsboro, Alabama. Najvišja sodnija Sedi. držav je odglasovala, da obsojenci niso dobili pravične obravnave.

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

By STANLEY

THE LOCAL BEAR CATS KEPT UP
THEIR PRACTICE AT THE DEPOT
TODAY UNTIL THE NOON LOCAL
CAME IN AND TOOK THEM
TO HOOTSTOWN

© 1932 Lee W. Stanley Central Press